

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 261/23

לפני: כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט א' שטיין
כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

העותרת: פלונית

נגד

המשיבה: היועצת המשפטית לממשלה

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותרת: בעצמה

פסק-דין

השופטת ע' ברון:

1. בעתירה שלפנינו מתבקש בית המשפט להורות ליועצת המשפטית לממשלה (להלן: היועצת המשפטית), לעשות שימוש בסמכותה לפי סעיף 25(א) לחוק הדיינים, התשט"ו-1955 ולהורות על פתיחת חקירה פלילית נגד הדיין הרב רפאל בן שמעון מבית הדין הרבני האזורי בנתניה (להלן: חוק הדיינים, הדיין ו-בית הדין הרבני, בהתאמה). ככל שניתן להבין מהעתירה, בין העותרת ובין זוגה לשעבר קיים סכסוך כספי המתנהל בבית הדין הרבני לפני הדיין, ולטענתה "קיים יסוד סביר לקשירת קשר לביצוע פשע הטיית משפט וקבלת שוחד על ידי הדיין הנכבד", לשון העתירה.

2. העתירה מגוללת טענות חמורות ביותר נגד הדיין, שבעטיין הגישה העותרת ביום 6.11.2022 תלונה למשטרת ישראל (להלן: המשטרה ו-התלונה, בהתאמה). לטענת העותרת, לצורך קידום בירור התלונה היא פנתה ביום 21.12.2022 ליועצת המשפטית וביקשה כי תפעל למתן אישור לפתיחת חקירה פלילית נגד הדיין (להלן: הפנייה); וביום 27.12.2022 השיבה נציגת היועצת המשפטית לעותרת בכתב, כי פנייתה התקבלה והועברה לטיפול לשכת פרקליט המדינה.

הטענה המרכזית העולה מהעתירה היא כי החלטת היועצת המשפטית להעביר את פניית העותרת ללשכת פרקליט המדינה נועדה כדי להימנע מבדיקת התלונה,

ובלשונה של העותרת "אין לפרקליט המדינה כל סמכות לפתוח בחקירה כנגד זיין והעותרת וכל אדם סביר אינו יכול להשתחרר מן הרושם כי נעשה ניסיון לכדרר תפוח אדמה לוחט זה מיד אחת לאחרת בכדי לא לחקור את נושא התלונה". עוד נטען כי הדיין מוסיף להתנהל באופן פסול, וכתוצאה מכך "קיימת הטיה ברורה של הדין" במסגרת ההליך בבית הדין הרבני.

3. העותרת הסדירה את תשלום האגרה בעתירה ביום 14.2.2023, ומאותו מועד ועד עתה הגישה שורה של בקשות לתיק. בתוך כך, ביום 14.2.2023 הגישה העותרת "בקשה למתן צו לבית הדין הרבני בנתניה לסגירת כלל התיקים ולמתן החלטה לחיוב רטרואקטיבי של הגרוש לתשלום פיגורי הלוואות ותשלום הוצאות מדור". במסגרת בקשה זו שטחה העותרת שורה ארוכה של טענות ביחס להחלטות שהתקבלו בבית הדין הרבני, כאשר לגרסתה בהחלטות אלה חרג הדיין מסמכותו באופן שמהווה פגיעה בכללי הצדק הטבעי. עוד יצוין, כי ביום 16.3.2023 הודיעה העותרת על שינוי נסיבות שחל מאז הגשת העתירה – כאשר לדבריה התלונה הועברה על ידי המשטרה לטיפול ביחידת להב 433 במשטרה. עם זאת, לדברי העותרת, עדיין נדרש אישור מאת היועצת המשפטית להמשך החקירה, ועל כן מבוקש להורות לאחרונה לעשות שימוש בסמכות הנתונה לה להתייצב להליך בבית הדין הרבני, ובהמשך לכך לפעול לעיכוב ההליכים שם עד להשלמת בירור התלונה.

4. לאחר עיון בעתירה על נספחיה, וכן בבקשות הנוספות שהגישה העותרת, הגענו לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות על הסף אף מבלי להידרש לתגובה מאת היועצת המשפטית. זאת בהיעדר עילה להתערבות בשיקול הדעת הנתון ליועצת המשפטית בכל הנוגע לאופן שבו תתברר פנייתה של העותרת, וכן מחמת אי מיצוי הליכים.

5. העותרת שוטחת בעתירה טענות חמורות נגד הדיין המנהל את ההליך בבית הדין הרבני, בגינן הגישה את התלונה ואת הפנייה ליועצת המשפטית על מנת שתורה על פתיחה בחקירה פלילית. כפי שכבר צוין, ביום 27.12.2022 נמסר לעותרת כי פנייתה ליועצת המשפטית הועברה לבחינה בלשכת פרקליט המדינה. יובהר מיד, כי איננו שותפים לעמדת העותרת שלפיה מדובר בניסיון להימנע מבירור הפנייה; על פניו המענה שניתן מעיד כי הפנייה התקבלה והופנתה להמשך בירור וטיפול.

לא למותר לציין בהקשר זה, כי לרשויות אכיפת החוק נתון שיקול דעת רחב בכל הנוגע לפתיחה בחקירה פלילית והעמדה לדין. בית משפט זה אינו נוהג להתערב בהחלטות מסוג זה, ואינו מחליף את שיקול דעתן של רשויות אכיפת החוק בשיקול דעתו שלו – אלא במקרים חריגים ביותר, כגון כאשר נמצא שיש בהחלטה שהתקבלה משום

עיוות דין (ראו, מני רבים: בג"ץ 5872/22 קורן נ' היועצת המשפטית לממשלה (11.9.2022)). הלכה זו חולשת אף על החלטות היועצת המשפטית כמי שעומדת בראש התביעה הכללית, ולא עלה בידי העותרת להצביע על טעם מבורר להתערבות בהחלטה למסור את פנייתה לבירור בלשכת פרקליט המדינה.

6. זאת ועוד, יש לדחות את העתירה על הסף גם מחמת אי מיצוי הליכים. "כלל יסוד הוא כי בית המשפט יימנע מהפעלת ביקורתו טרם שניתנה לרשות המינהלית הזדמנות נאותה לבחון את טענות העותר ולהפעיל את סמכותה" (בג"ץ 5758/18 ויפליך נ' היועץ המשפטי לממשלה (2.8.2018)). ואולם בענייננו העתירה הוגשה ביום 9.1.2023 – בחלוף כשבועיים בלבד מהמועד שבו נמסר לעותרת מאת לשכת היועצת המשפטית כי פנייתה התקבלה והועברה להמשך טיפול. בנסיבות אלה ברי כי לא ניתנה ליועצת המשפטית הזדמנות נאותה לבחון את הפנייה, ואף בשל כך יש לדחות את העתירה.

בשים לב לתוצאה שאליה הגענו, ממילא אין מקום להיעתר לסעדים הנוספים שנתבקשו על ידי העותרת בקשר עם החלטות שנתקבלו בהליך המתנהל בבית הדין הרבני. למעלה מן הצורך יצוין כי העותרת לא צירפה לעתירה את הגורמים שביחס אליהם נתבקשו אותם סעדים (בית הדין הרבני ובן הזוג לשעבר); כי לרשות העותרת עומד סעד חלופי בדמות נקיטת הליכי ערעור על החלטות בתי הדין הרבני, כמו גם נקיטת הליכי פסלות בענייננו של הדיין לפי סעיף 19א לחוק הדיינים; וכי בכל מקרה בית משפט זה אינו משמש כערכאת ערעור על החלטות בתי הדין הרבניים, והתערבותו שמורה למקרים חריגים שאינם מתקיימים בענייננו (ראו מיני רבים: בג"ץ 1569/23 פלוני נ' פלונית (20.3.2023)).

לצד זאת, וטרם סיום, יובהר כי אין בדחיית העתירה משום נקיטת עמדה או כדי להקל ראש בטענותיה של העותרת – אלא שהעתירה דנן אינה המסגרת המתאימה לבירורן.

6. התוצאה היא שהעתירה נדחת. משלא נתבקשה תגובה מאת היועצת המשפטית לממשלה, איננו עושים צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ז באדר התשפ"ג (20.3.2023).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט